

Політехнік №2

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Чим живе нинішній заступник директора з виховної роботи ЧПТ, викладач фізичного виховання, тренер збірної команди технікуму з міні-футболу, сім'янин та батько. Про це та багато іншого читайте в інтерв'ю з С.Г.Сердюком.

«Тільки праці людина зобов'язана хвилинами високої насолоди...» - таким девізом життя поділився з нами Сергій Григорович.

- Сергію Григоровичу, звідки Ви родом, адже редакції відомий той факт, що Ви не корінний черкащанин?

- З Полтавської області. Є таке козацьке село – Іванове Селище Глобинського району.

- А Ваші батьки корінні жителі того села?

- Так.

- Тобто, цей факт може свідчити, що Ви козацького роду?

- Ви знаєте, у нашому краї багато людей, що мають прізвище Сердюк. Дослідники подають трактування, що так називали найманих козаків в гетьмана Петра Дорошенка. Тому все може бути.

- Як Ви думаєте, чи справді провінціали більшого досягають в житті, чи це лише теорія?

- Я вважаю, що запорукою будь-якого успіху є не те, звідки ти родом, а які твої прагнення у житті, любов до роботи, праці. В селі люди привчені працювати з дитинства, тому і наполегливі у досягненні поставленої мети.

- Ким Ви мріяли стати в дитинстві?

- Футболістом... (сміється)

- А чим керувалися, коли обирали фах?

- В старших класах до мене прийшло усвідомлення того, що треба буде

робити вибір: залишатись в селі і обирати професію, що потрібна тут, скажімо агронома чи все-таки стати в ряди сільської інтелігенції. Вибір впав на останній варіант, але я довго не міг визначитись з напрямком. Та й вступав в інститут я тричі.

- Нічого собі. Цей факт теж може свідчити про неабияку наполегливість у будь-якій справі.

- Можливо. Я спочатку спробував здобути фах вчителя історії, через рік - вчителя молодших класів, а в цьому проміжку працював піонервожатим, де, мабуть, і зрозумів, що педагогіка – це моє. Потім було 2 роки армії і вже втретє вступив до Черкаського педагогічного інституту, нині ЧНУ імені Богдана Хмельницького, на факультет фізичної культури.

- Що, на Вашу думку, допомогло досягти успіху і стати заступником директора?

- Посада заступника директора – це не успіх, а звичайна щоденна робота. Я просто люблю свою справу. М.Л. Середа говорив: «Я ніколи не жалкував, що став простим вчителем фізкультури». Я завжди прислухався до нього.

- М.Л. Середа – це наш колишній колега, заслужений працівник фізичної культури і спорту, меморіал якого проходить щорічно в

Читайте в номері:

Актуальне інтерв'ю	1
Події технікуму	2
Наш спорт	4
Наша творчість	5
Умій себе зберегти	6
Перли поперли!	7
Конкурс Обличчя «Політехніка»	8

стінах ЧПТ?

- Так. Він був не тільки моїм колегою, я вважаю його своїм духовним наставником і другим хрещеним батьком.

- Якими принципами в житті Ви керуєтесь?

- Золотим правилом моральності: стався до людей так, якби ти хотів, щоб вони ставились до тебе. Люблю цитувати А.П.Чехова: «Найбільше щастя на землі - бути Людиною серед людей».

- Уявіть, що спіймали золоту рибку. Які б три бажання Ви загадали?

- По-перше, хотілося б забезпечити здоров'я собі і своїм близьким, батькам, рідним. По-друге, побажав би процвітання своїй державі, щоб життя українського народу лише покращувалося.

щувалось. А по-третє... (сміється), щоб Збірна України з футболу виступила краще, ніж вчора (19.11. 2013).

- Якою б цитатою великих Ви описали б своє життя?

- Тут спадають на думку лише слова відомого педагога К.Д.Ушинського: «Тільки праці людина зобов'язана хвилинами високої насолоди...». Так, хочеться працювати, щоб інші були задоволені твоєю роботою, і самому було приємно від зробленого. В контексті вище сказаного можна пригадати цікавий афоризм: «Людина приходиться на цей світ, щоб померти, весь цей час треба заповнити роботою.» (сміється).

- Нам відомо, що ви маєте донечку. Який Ви батько?

- Зрозуміло, що діти – це сенс життя, а всі старання батьків для них. Хочеться, щоб мрії і сподівання, пов'язані з дітьми, неодмінно здійснювались. Мені дещо прикро, що я не приділяю стільки часу своїй донечці, скільки б хотілося, хоча моя родина з розумінням до цього ставиться.

- Як Ви відпочиваєте і чи вистачає часу на це?

- Футбол, спортивні змагання. Люблю почитати, провести час з сім'єю – перегляд цікавих фільмів, прогулянки на природі.

- Які мрії Ви вже втілили в життя?

- Передусім, я створив міцну родину, у мене є улюблена робота. Залишається жити, працювати, а там подивимось...

- Ви – невід'ємна частина ЧПТ. Кажуть, незамінних людей не буває, однак Ви ламаєте стереотипи. Колектив ЧПТ навіть на хвилинку не може уявити, хто б міг Вас замінити. Як це Вам вдається?

- Це, звичайно, перебільшення. Я просто із задоволенням і бажанням ставлюсь до своєї роботи, люблю справ,

якою займаюсь.

- Як Ви вважаєте, що для чоловіка важливіше в житті: кар'єра чи родина?

- Кар'єра звичайно важлива, але зовсім не кар'єризм, я б назвав це можливістю реалізувати себе і забезпечити родину в житті.

- Яким бачите майбутнє ЧПТ? Адже саме після Вашого приходу на посаду заступника директора з виховної роботи позаурочна життя технікуму стало різнобарвнішим, організованішим і цікавішим. Більшість студентів отримали змогу реалізувати свої можливості і проявити свій потенціал.

- Навчальний заклад і повинен бути цікавим, крокувати в ногу з часом, прислухатись до потреб та інтересів молоді. Хочеться, щоб репутація нашого технікуму залишалася незмінною, зростала популярність, зберігались традиції. Нині ЧПТ – заклад з певним статусом, заклад родинних династій. Хочеться, щоб наші студенти вели здоровий спосіб життя, щоб їм було, що згадати про свої студентські будні. А нам, як працівникам технікуму, залишається забезпечувати рух вперед. Поживемо – побачимо...

Розмову вела головний редактор газети «Політехнік інформ» Г.А. Волошина

ПОДІЇ ТЕХНІКУМУ

Крок за кроком до професії

Щороку наприкінці жовтня в нашій країні офіційно відзначають професійне свято всіх автомобілістів. Так склалося, що наш технікум має безпосереднє відношення до нього, адже щороку своїми випускниками поповнює ряди кваліфікованих спеціалістів цієї галузі. Тому в рамках заходів тижня автомобілістів

студентами групи ЕА 2-1 під керівництвом викладача інформатики Поломаренко Н.В. було проведено конференцію на тему «**Використання комп'ютерної техніки в автомобілях**».

Протягом 4-х років навчання на терністому шляху до знань трапляється багато різноманітних корисних профілюючих та суміжних дисциплін, які згодом стануть базою для виконання професійних робіт.

Тож, метою заходу була демонстрація необхідності в подальшому навчанні і роботі базових знань з інформатики та комп'ютерної техніки професійного спрямування, які студенти отримують на парах протягом першого та другого курсу навчання. На початку заходу для всіх студентів-учасників було проведено невеличку вікторину-опитування, яка ще раз підтвердила широкий кругозір аудиторії та зацікавленість професією. А далі ми почули цікаві та змістовні доповіді майбутніх спеціалістів – студентів групи ЕА 2-1, які винесли на розгляд та ознайомили всіх присутніх з такими новітніми технологіями та пристроями в діагностуванні автомобілів, як автосканер Autoscom, діагностичний комплект Сканматік, діагностичний комплекс BOSCH, кожна доповідь була закріплена відеозаписом, що практично демонструє роботу цих приладів.

Отже, електромеханічний напрямок автомобільної галузі в наш час має досить стрімкий технічний розвиток. Тому, ще будучи студентами, просто необхідно максимально йти в ногу з часом і слідкувати за всіма технічними новинками та вчитися застосовувати їх практично в своїй професійній діяльності. На сьогодні майже кожен автомобіль навіть

середнього класу обладнаний не лише примітивним програвачем чи акустикою, а ще й мозком – бортовим комп'ютером, що значною мірою підвищує точність його діагностування, пришвидшує знаходження та ліквідацію тої чи іншої проблеми. Для виконання робіт такого рівня СТО потребують як спеціалізованого обладнання, так і професійно підготовлених спеціалістів. База отриманих знань з інформатики в подальшому навчанні розширюється та застосовується практично при вивченні таких дисциплін, як :

- Програмування та комп'ютерне моделювання;
- Технічне обслуговування, діагностування та ремонт електроустаткування автомобілів і тракторів;
- НП Використання комп'ютерної техніки в професійній діяльності;
- НП 3 діагностики електроустаткування і електронних систем А і Т.

А на сьогодні залишається лише побажати студентам успіхів у здобутті всіх знань та подякувати за активну участь у підготовці і проведенні заходу найактивнішим його учасникам:

**Міняйло Максим
Міняйло Павло
Попов Владислав
Зайчук Назар
Наливайко Олександр
Погорелий Роман**

Кожен з учасників на заключному концерті отримав пам'ятний сертифікат.

В процесі підготовки доповідей та створення презентації були використані консультації та матеріали по діагностуванню автомобілів, надані інженером СТО Черкаського політехнічного технікуму Є.А. Дяченком.

викладач інформатики Н.В. Поломаренко

Зв'язок поколінь

13 листопада відбулася зустріч студентів групи ЕП 3-2 із випускником Черкаського політехнічного технікуму 1949 року Миколою Мусійовичем Недільком, який поділився своїм багаторічним досвідом, і, безперечно,

надихнув нас на сумлінніше освоєння майбутньої професії.

Одна з найцікавіших розповідей Миколи Мусійовича – про те, як він разом зі своєю бригадою одними із перших проводили електрифікацію колгоспів у Черкаській області. Також ми почули безліч захоплюючих історій із його студентського життя і усвідомили, що час летить із неймовірною швидкістю, тому необхідно поспішати присвячувати кожен хвилину свого життя чомусь корисному.

Зустріч із цією людиною додала нам впевненості

у тому, що ми дійсно зробили правильний вибір у своєму житті, адже скільки часу пройшло, а наша майбутня професія як була, так і залишається популярною і надзвичайно важливою.

Наша група вважає такі зустрічі важливим чинником формування і становлення майбутніх спеціалістів.

**Від імені студентів групи ЕП 3-2
Бойченко Аліна**

Тиждень української мови і літератури у Черкаському політехнічному технікумі

Традиційно 9 листопада, в День української мови і писемності, у ЧПТ стартував Тиждень української мови і літератури, який був насичений цікавими заходами і подіями. Студенти технікуму, незважаючи на технічний профіль навчання, показали себе справжніми знавцями рідного слова.

Тож розпочалося все участю студентів I-II курсу у I етапі Міжнародного конкурсу знавців української мови ім. Петра Яцика.

Потім усі учасники конкурсу, а також переможці I етапів Всеукраїнської олімпіади з української мови та Мовно-літературного конкурсу ім. Т. Шевченка були запрошені на науково-практичну конференцію «Бути чи не бути українському народу?», організовану викладачами циклової комісії філологічних дисциплін (голова комісії – А. О. Гаврилець, викладачі – Т. А. Соломаха, Н. Д. Галат, організатори – О. А. Мартинова).

Розпочався захід привітанням директора Черкаського політехнічного технікуму Д. В. Галата, який наголосив на важливості вивчення державної мови для сучасного фахівця та необхідності підтримання національних традицій.

Усім учасникам конференції (студенти груп ЕП1-1 та ОД2-1) та всім присутнім було запропоновано до перегляду документальний фільм про альтернативну теорію походження українців, який викликав неабияку дискусію серед присутніх. Студенти виступили із тематичними доповідями, що супроводжувалися електронними презентаціями.

Також було порушено питання про двомовність в Україні і, як з'ясувалося, серед наших студентів є як

прибічники, так і противники цього явища. Кожен виступаючий навів переконливі аргументи на користь своєї думки.

Завершився захід нагородженням переможців олімпіади та творчих конкурсів грамотами і пам'ятними подарунками, а також пригощанням усіх присутніх традиційною національною стравою – варениками. (Оскільки значна увага цього року приділена постаті основоположника української літературної мови – Т. Г. Шевченку, адже 9 березня 2014 р. українська громадськість відзначатиме 200-річчя з дня його народження, то подарунком переможцям стала книга випускника технікуму 1949 року М. М. Неділька «Святці від Тараса», видана спільно з нашим навчальним закладом).

Крім того, протягом Тижня української мови і літератури студенти технікуму мали змогу відвідати Обласну юнацьку бібліотеку ім. В. Симоненка, де ознайомилися із цікавими відеолекціями «Література Черкащини» та «Сучасне книговидання». Варто зазначити, що технікум вже не один рік співпрацює із юнацькою бібліотекою у напрямку розвитку духовних цінностей, зокрема і любові до книг, у студентів. Викладачі-словесники дуже вдячні працівникам бібліотеки за цікаві та змістовні лекції.

Тож кожен небайдужий студент мав змогу глибше зануритися у життєдайну криницю української (для більшості – рідної) мови і почерпнути прекрасні надбання, створені і збережені для нащадків нашими пращурами.

викладач української мови Н. Д. Галат

Львів... Місто, що заворожує...

Не секрет, що студенти ЧПТ полюбляють подорожувати. Але є міста, куди хочеться їхати знову і знову, і за будь-яких обставин. Ідеться про культурну столицю України – місто Львів. Осінь - дивовижна пора року, що подарувала нам незвичайну поїздку. Треба сказати, що любителів цієї архітектурної пам'ятки в технікумі достатньо, адже студенти мали не одну можливість відвідати це місто. 19 жовтня під керівництвом викладача української мови і літератури - Соломахи Т.А. була здійснена одноденна автобусна екскурсія до мальовничого куточка Західної України, а 8-10 листопада – під керівництвом Волошиної Г.А. (викладача української мови і літератури) та Іщенко О.О. (викладача вищої та дискретної математики) студенти ЧПТ отримали можливість декілька днів насолодитися життям цього казкового міста.

Запитаєте, що мене вразило. Відповім відразу: там люди більш відкриті, добріші, люб'язніші. На кожному кроці чути "дякую", "прошу", "будь ласка", всі один одному щиро посміхаються, вітають. Дивує одне: одна країна – а такий різний менталітет...

Не можу не написати і про зовнішню красу міста. Дуже вражає архітектура. Все таке стародавнє, величне.

Цікаво було побачити на власні очі історичні пам'ятки. Побували і в майстерні шоколаду, і в копальні кави, і в підземному Львові... Львів традиційно славиться своїми кав'ярнями і кондитерськими – цукернями.

Чистота та привітні люди – ось що змусило мене відчувати себе у Львові так затишно, як вдома.

Розуміючи, що час вичерпано, і наш потяг вже чекає, ми пообіцяли, що обов'язково повернемося сюди, адже скільки ще цікавих місць, де ми не встигли побувати.

Як би там не було, приїхати у Львів хоч би раз у житті варто кожному. Я дуже щаслива, що побувала у Львові!

Хотілось би сказати величезне ДЯКУЮ організаторам нашої подорожі! Ви такі молодці! Дякуємо вам за все! Бажаю вам натхнення на нові задуми, нехай вам все вдається.

студентка ЕК1-1 Нечипоренко Алла

НАШ СПОРТ

Майстер-клас від «Черкаських мавп»

Цього місяця в ЧПТ завітали гравці «ЧЕРКАСЬКИХ МАВП». Свої вміння та навички демонстрували лідери команди – Террі Сміт та Джейсон Уошбарн.

Вони показали, як треба грати в баскетбол, а також зосередили увагу студентів технікуму на безлічі вправ з дрібленгу. Справжні майстри баскетболу продемонстрували як правильно кидати м'яч в кільце. Всі були в захваті від їхньої майстерності. А потім, в кінці майстер класу, студенти ЧПТ з Террі Смітом та з Джейсоном Уошбарном поділилися на дві команди: вони були капітанами, граючи три на три. Наша гра закінчилась вничью.

Жоден з капітанів команди не зміг вивести своїх гравців до перемоги. Та найбільшим сюрпризом для студентів ЧПТ стали подарунки від гостей: речі з символікою славнозвісної команди та автографами.

Я дуже пишаюсь, що нині я студент ЧПТ. Цей заклад дає можливість розвиватись всебічно. Безмірно вдячний тим, хто забезпечує нас такою змогою. Я, як член юнацької команди «Черкаських мавп» в захваті від вибору свого навчального закладу і його орієнтирів у спорті.

студент ЕА1-1 Ляшенко Андрій

сонце радості заплющило очі
квітів твоїх пелюстками
тупий молодик серед ночі
каже "люблю" тупими словами

темінь смутку постала з печалі
підняла догори свої руки
задушили молодика, обняли
довгі пальці сухої розлуки

світло мрії стало згасати,
щастя промені...з подихом вітру
слово "кохаю" не міг він сказати
прослідивши дисперсію їхню й
палітру

**студент гр. ПС2-1
Владислав Видовський**

Нема ні віри, ні довіри,
І правди теж в наш час нема.
Де кожен має те, що має,
Життя теж йде у небуття.

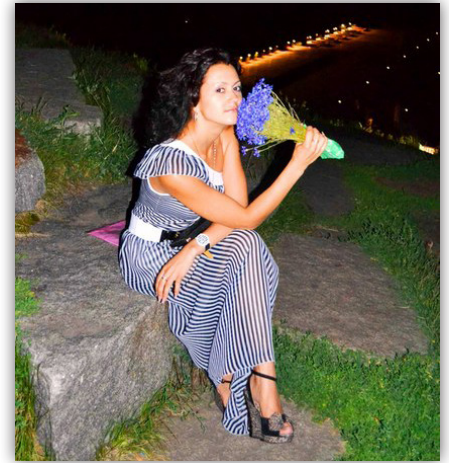
Жорстокість наче заманила,
В свої тенета вікові,
Не допоможуть навіть крила,
Що залишилися у труні!

Тут кожен має свою власну,
Несамовиту і прекрасну,
Лиш думку, мрію, може слово.
На ділі ж всі вони малі.

Забули щирість і турботу...
Кохання теж пішло під край,
Лиш люди-душі у скорботі,
Плекають в думках власний рай.

На ділі ж, справді, все інакше
Похмуре небо-височінь,
І справи все частіше лиш пропащі,
На доброту впадає тінь...

**студент гр. РА3-1
Антон Сергієць**

Життя стрімке і водночас коротке!
Складається воно з миттєвостей буття.
Важливо пам'ятати кожен мить солодку,
Щоб не потрапити в полон до забуття!

Життя стрімке, і час не зупинити!
Не повернути плин життя назад,
Ніхто не знає точно: скільки буде жити,
Ніхто не застрахований від втрат.

Хто зна, який приготувала доля
Дарунок нам, чи буде легко з ним?
Та як відомо, то є Божа воля!
Сприймайте цей дарунок золотим.

Як часто не цінуємо стосунки,
Як часто забуваєм про близьких,
А ще частіше закидаєм за лаштунки
Заради грошей почуття людські.

Тож, зупиніться, люди, на хвилину,
Не говоріть про горе та біду,
Скажіть «люблю» коханій половині,
Скажіть біді: «До щастя я піду!»

Життя стрімке, і серце моє вірить,
Що в нас є сили дещо зберегти.
А саме те, що серце вічно живить, -
Кохання, вірність, світ без самоти.

**викладач вищої математики
О.О. Іщенко**

Календарна осіна

Наступить тихо календарна осінь -
Незвана осінь в жовтім многоголосі.
Від несподіванки дерева стануть босі,
Лиш у небі журавлина просить

Дощі імлісті, рясністі трави,
А потім шурхіт листя й галузок -
Розкидала повсюди різні барви,
Розсипала намистечка разок.

Ступа ледь чутно календарна осінь
З туманів зіткану кладе на землю шаль
Вона ні в кого дозволу не просить
Залишить в серці теплих днів печаль

**студентка гр. ЕК 1-1
Алла Нечипоренко**

Попереджені - значить захищені

21.10.13р. група ЕК 3-1 під керівництвом викладача, Шмаюк Людмили Анатоліївни, відвідала пожежно-рятувальну виставку, яка знаходиться на вул. Корольова, 13.

В стінах музею нам провели інформаційно-пізнавальне заняття. Сама виставка була відкрита в ювілейний рік 700-річчя з дня заснування міста Черкас – 14 жовтня 1986 року. Ми знаємо, що у нашому місті функціонує чимало музеїв, відкриваються нові виставки та експозиції, проте жоден екскурсовод музею не розповість краще про історію мужності, ніж працівники пожежно-рятувальної виставки. Велика подяка Тимофію Івановичу Андрійчуку та Людмилі Іванівні Стащенко.

Екскурсовод ознайомив нас із експозиціями виставки, де широко представлені матеріали і предмети, які свого часу призвели до виникнення пожеж. Кожен предмет, що був представлений, має свою історію. Наприклад, «праскокухоль» - із цим продуктом симбіозу гарячої праски і залізного кухля пов'язана доволі цікава подія. Жінка вирішила попраасувати, та, виконуючи цю монотонну працю, згадала, що їй треба щось негайно купити в крамниці. Не довго думаючи, вона поставила розпечену праску на кухоль із водою і пішла до магазину. Звичайно, що з розетки вимкнути прилад забула.

Повертаючись назад, як це часто буває, зустріла знайому, поговорила з нею, ще й здивувалася, з чого б

то до її будинку мчить пожежна машина. Завдяки професійним діям рятувальників пожежу вдалося загасити вчасно, а ось жінка засвоїла урок на все життя. А на виставці, таким чином, з'явився експонат, що й нині нагадує про необережну поведінку з електроприладом. Головна причина пожеж – людська неуважність.

Також на виставці були представлені вибухонебезпечні предмети, серед яких – авіаційна бомба. Ми думали, що немає в них нічого особливого, що на такі екс-

понати можна подивитися і в Краєзнавчому музеї, і ми були б цілком праві, якби не історії людей, які їх знаходили. Наприклад, 50-ти кілограмову бомбу було знайдено в районі залізничного вокзалу, а ударна сила такого снаряду сягає до 2 км. Тож можна уявити, яку небезпеку вона становила. Тут можна побачити і старовинний дзвін, який ще двісті років тому сповіщав про тривогу, і

насоси, які ще років сто тому були незамінними в роботі пожежників, і різні види касок, є навіть варіант 1926-го року. Поруч із предметами із минулого можна було побачити і сучасні технічні новинки: пожежні сигналізації.

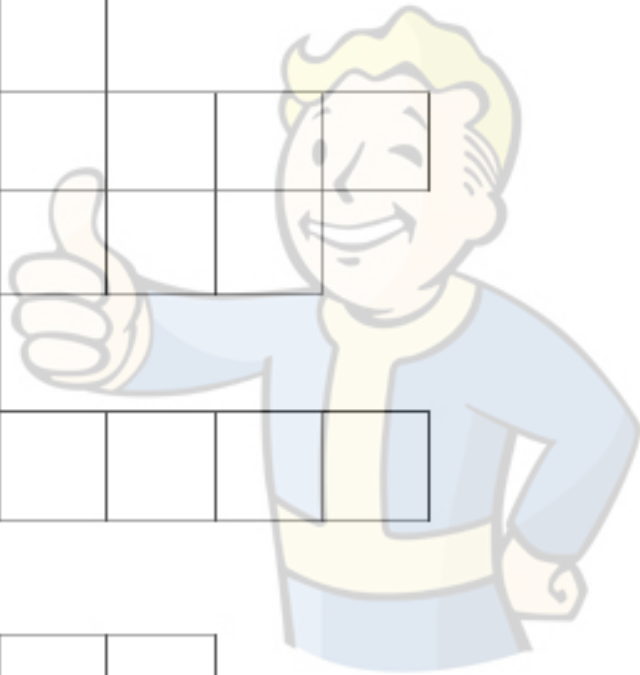
В ракурсі нашої екскурсії ми переглянули фільм, під назвою «Фільм, який не залишає байдужим нікого». Він про велику пожежу в Ощадбанку у Владивостоці – надзвичайна подія, що сталась 16 січня 2006 року в Приморському краю, де було 17 постраждалих, загинуло 9 людей, віком від 24-35 років, в яких залишилися неповнолітні діти. Найбільше мені запам'ятався момент, де оператор зблизька зловив у кадр жінок, які вистрибували з вікон охопленої полум'ям будівлі. В їхніх криках відчувалася безвихідь, відчайдушне прагнення знайти порятунок. Адже вони спочатку не себе рятували, а документи, гроші, сейфи ... На скільки треба бути безпечним, щоб не сповістити про пожежу за № 101? Невже матеріальні цінності і гроші важливіші за людське життя? Побачене наштовхує на думку, що людям треба відповідальніше ставитися до питань безпеки. Від імені групи хочеться висловити подяку працівникам музею за їх плідну працю та викладачам технікуму за організацію цих занять, які для нас є повчальними.

студентка групи ЕК 3-1 Пилипенко Марина

Студентський кросворд

1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							

ЗАПИТАННЯ:

1. Як Бондаревська Наталя Іванівна називає не дуже приємні оцінки?
2. Що кожного ранку будить студента?
3. Слово, яке кожного разу повторює Гончар Наталя Іванівна, маючи на увазі: «Ти попав»?
4. Основна мрія студентів протягом всього дня?
5. Те, чого чекають студенти державної форми навчання кожного місяця?
6. Що кожному перерву люблять робити студенти?
7. Що в студента в гаманці залишається після вечірки?

Кросворд підготував Бігун Артем, РА1-1

Студентський гумор

Студент дзвонить матері в інше місто:

- Мамо, доброго дня, як ваші справи, як здоров'я?
- Синку, міжміські дзвінки дорогі, тому говори відразу, скільки висилати.

Любий сон! Я знаю, давно в дитинстві у нас були розбіжності. Але зараз я зрозумів, що люблю тебе!

Студенти – це частина населення, яка має найдорожчі телефони, але у яких ніколи немає грошей на рахунок.

В ресторані студент замовляє:

- Дайте мені склянку води і скибку хліба.
- Офіціант здивувався:
- І це все?
- Ех, гуляти так гуляти! Відро води і 2 буханки хліба!

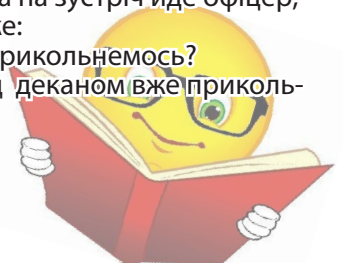
Нічого так не зближує людей, як один варіант на екзамені.

- Коли вранці я чую звук будильника, мені здається, що в мене вистрілили.
- І ви підскакуєте?
- Та ні, лежу як вбитий!

Супергерой «Людина-студент» за лютий встигає зробити стільки подвигів, скільки не встигає зробити за вересень, жовтень, листопад... P.S. УСПІШНОЇ СЕСІЇ ;)

Йдуть по частині "стройбату" два солдати, а на зустріч йде офіцер, один каже:

- Давай прикольнемося?
- Ага. Над деканом вже прикольнулись!!!

Білик Владислав ЕС 2-2

Давно мріяв взяти участь у конкурсі «Обличчя «Політехніка»», оскільки я вважаю себе різнобічно талановитою людиною. Навчаючись в ЧПТ, я проявив свої акторські здібності, які раніше були глибоко в затінках моєї душі. Дебютував у різноманітних сценках, представляючи електротехнічне відділення. Неодноразово займав призові місця в предметних олімпіадах. Також беру активну участь в культурному та громадському житті технікуму. Завжди допомагаю своїм товаришам у навчанні, адже допомагати друзям - мій обов'язок. Я добре ладнаю зі студентами та викладачами, і мені дуже подобається навчатися в ЧПТ.

Танцюра Тетяна ЕК1-1

Життерадісна, цілеспрямована, романтична. Надзвичайно подобається життя ЧПТ, беру активну участь у позакласній роботі технікуму, професійно займаюсь бальними танцями. Готова позмагатись і нехай переможе сильніший!

Касімгазіна Аліна ЕК 2-1

Я життерадісна дівчина. Полюбляю спорт, а найбільше - баскетбол. Також займаюся танцями. В майбутньому я бажаю закінчити ЧПТ, отримати вищу освіту зі своєї спеціальності і зайняти високу посаду керівника. Сподіваюся на те, що мої плани на майбутнє здійсняться!

Ляшенко Андрій ЕА 1-1

Єдиний представник "Черкаських мавп" в ЧПТ. Відповідальний, енергійний, відчуваю потенціал до лідерства. Маю на меті прославити ЧПТ в спорті. Можу з упевненістю сказати, що навчання в технікумі мене надихає на нові звернення!

Головний редактор А.А. Волошина,
відповідальний редактор С.Г. Сердюк,
коректор Н.Д. Галат,
верстка О.І. Коць, В.М. Висоцький, А.М. Миценко,
фото Г.Г. Блонський, М.І. Мигаленко
E-mail: inform@polytechnic.ck.ua
Тираж: 700 прим.

Віддруковано ФОП Чабаненко Ю.А., Україна, м. Черкаси,
вул. О. Дашкевича, 39,
тел. 0472 45 - 99 -84, e-mail: office@2upost.com